

Hand. 2 : Pinksteren, het begin van.....wat?

door
Jan Stelma

De 10 Basis Bijbelse Feiten van Pinksteren Welke Iedere Gelovige Christen Zou Moeten Weten En Geloven.

Punt 1- vers 1: Het feest:

Hand.2:1 "En als de dag van het Pinksterfeest vervuld werd, waren zij allen ééndrachtelijk bijeen."

Israël had diverse feesten, waarvan het wekenfeest er een van was (Deut.16:16).Dit feest moest plaatsvinden een week van weken (=7x7 dagen) na het feest der eerstelingen, welke gevierd werd op de dag na de sabbat na het Pascha(Lev.23:10, e.v.; Deut.16:8, e.v.).

Dan werd door de Israëlieten een schoof van het rijpe graan naar de priester gebracht worden, die hem heen en weerbewoog voor de Here.Dit was een eerste deel van de grote oogst die ging komen. En dit gebeurde ook op de dag dat de Here Jezus opstond uit de dood. Alleen stond de priester daar voor een voorhangsel dat doormidden gescheurd was.

Ja, de Here Jezus had inmiddels de profetische betekenis hiervan in Zichzelf vervuld en werd Hij de Eersteling van velen die na Hem door het geloof in Hem mede zijn opgestaan uit de dood (1Kor.15:23).

Vijftig dagen daarna (Pinksteren betekent letterlijk 50^{ste}), werd uit die eerste oogst twee broden gemaakt. Deze twee broden van meelbloem van die nieuwe oogst van 50 dagen geleden, bereid met zuurdeeg werd door de priester heen en weer bewogen voor de Here.

De *twee broden* representeerden de "twee huizen "van Israël samen-gebracht wordend voor de Here en is dus **niét** een verbeelding van de jood en de heiden. .

Door het Bloed van Zijn Kruis zal God vrede maken tussen die twee huizen Israels en Hemzelf wat uiteindelijk in het komende Koninkrijk op aarde gerealiseerd zal gaan worden. Zie in dit verband Ezech.37:16-28 !!

Met de komst van de Heilige Geest hier in Handelingen 2 op Pinksteren was een grote vertegenwoordiging van de noordelijke tien stammen en de

twee zuidelijke stammen vergaderd te Jeruzalem om het feest van Pinksteren te vieren.

In vs 14 spreekt Petrus tegen de "joodse mannen". Dat zijn de mannen uit de 2 zuidelijke stammen die in de Bijbel meestal aangeduid worden als "Juda". (KJV Bijbel : "Ye men of Judaea.") en in vers 22 spreekt hij tegen "de Israëlitische mannen"

En het is op die Joodse feestdag dat de Heilige Geest uitgestort werd.

Volgens **Deut. 16:16** moesten de Joden 3x per jaar van overal vandaan moesten komen om de feesten te vieren. Dat betekent dus dat er veel Joden van heinde en verre in Jeruzalem waren(2:5). Belangrijk om te zien is dus dat het een Joods feest was. En zij, de 120 gelovigen uit Hand.1:15, waren allen ééndrachtelijk bijeen.

Punt 2 - vers 1-2 : De plaats:

Vroeger dacht ik altijd : Als ze in de opperzaal zouden zijn (1:13), hoe kan het dan dat iedereen het hoort en ziet?(vs 4-13)

Dan ga je even nadenken. Nee, waarschijnlijk was dat in de tempel, omdat volgens Lukas 24:53 de apostelen, nadat de Heere Jezus was opgevaren, elke dag **in de tempel** waren, lovende en prijzende de Heere. En als je in Handelingen 2 vers 15 kijkt, waar de menigte denkt dat ze dronken zijn, dan zegt Petrus: "**wij zijn niet dronken gelijk gij vermoedt, want het is eerst het derde uur van de dag**".

En wat gebeurde er dan altijd op die tijd in de tempel? Dat was het uur van het gebed.

Dus ze waren, volgens andere verzen in de zuilengang van Salomo of een andere plek (2:46; 3:1,3,11; 5:12,21,25,42) in de tempel. Dus dat iedereen hoorde en zag de dingen die toen gebeurden kan dan wel kloppen omdat dat dus waarschijnlijk gebeurde in de tempel.

Punt 3; vers 2-4: De gebeurtenis

"En er geschiedde haastelijk uit den hemel een geluid, gelijk als van een geweldigen, gedreven wind, en vervulde het gehele huis, waar zij zaten. En van hen werden gezien verdeelde tongen als van vuur en het zat op een iegelijk van hen.

En zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest, en begonnen te spreken met andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken".

Ja, dat is een heel andere gebeurtenis als wij beschouwen in het licht van de tijd waarin wij nu leven, in deze tijd van genade. Want wat gebeurt er als iemand Gods Geest ontvangt? Zichtbaar gebeurt er niks. Hij komt in hem wonen, ja dat weten we, Gods Geest is ons gegeven, Paulus zegt in 1 Korinthe 3: **"Weet gijlieden niet dat gij Gods tempel zijt, en dat Gods Geest in u woont?"**

Dus dat weten wij omdat het Woord van God dat zegt. Toen ik tot geloof kwam, wist ik helemaal niets daarvan. Ik dacht toen : "Hoe zit dat nu met de Heilige Geest?". Dat ben ik toen te weten gekomen door het Woord van God te gaan lezen: "Oh, ik ben verzegeld met de Geest, Gods Geest is mij gegeven, Hij woont in mij, en ik ben van God, ik heb de Geest van God".

Verder helemaal niets, geen zichtbare of hoorbare dingen.

Maar bij de twaalf apostelen hier in Handelingen zie je dat er een enorme gebeurtenis, een geweldig gedreven wind was en ze begonnen te spreken met allerlei talen, tongen van vuur op hun. Dus het was zichtbaar en hoorbaar. En wat verlangt een Jood? Een teken! Zie 1 Kor.1:22 en Deut.6:8. Denk bijv.maar eens aan Nicodemus. Nicodemus zei: **"Niemand kan de tekenen doen die Gij doet"**.

Dat moet iemand van God zijn. Dus het is van God, het is duidelijk zichtbaar, God handelt met het volk Israël met tekenen en wonderen, Hij heeft hen met tekenen en wonderen uit het land van Egypte geleid.

Ja, dat is het verschil. Bij ons is merk je het niet. Ja, je komt tot geloof in de Here Jezus Christus en dat kan een enorme overgang zijn, maar uitwendige, zichtbare verschijnselen zijn er niet.Velen weten ook helemaal de datum niet wanneer zij tot geloof gekomen zijn. Dat weten ze gewoon niet, ze hebben niet echt het verschil gemerkt, maar ze weten het op basis van het Woord, dat zij de Heilige Geest hebben ontvangen (1 Kor.3:16)en niet door een zichtbare gebeurtenis.

Punt 4 - vers 5-10 : De toehoorders

"En er waren Joden, te Jeruzalem wonende, godvruchtige mannen van allen volke dergenen, die onder den hemel zijn."

Als je het hele stukje leest t/m vers 10 , dan zie je dat uit alle streken van de wereld de Joden kwamen, van overal, Joden en Jodengenoten. Geen heidenen, maar wel Jodengenoten, ook wel proselieten genaamd. Dat zijn heidenen die het Joodse geloof hadden aangenomen,ja die waren Jodengenoten geworden, die de Joodse religie hadden. Maar heidenen die geen Jodengenoot waren, die waren er niet. Integendeel, die mochten

helemaal niet op dat feest zijn en in de tempel al helemaal niet, (Hand.21:28,29). Dat was niet het geval.

De toespraak van Petrus vers 14-40

Punt 5 - vers 14-23 : Profetie komt nu uit!

Vs 16:"Maar dit is het, wat gesproken is door den profeet Joël".

Dus Petrus haalt een profetie aan uit het Oude Testament:

Dit is hét, waar we nou zo lang op gewacht hebben. Ja, er gaat van alles door het hoofd van Petrus heen : "Er worden veel dingen door God gezegd over ons (Israel)in Zijn Woord en beloofd. Ook dat wij, Israel, een Koninkrijk zullen zijn over deze wereld, en dat God met Israël is, en dat Hij gaat regeren in Jeruzalem". Petrus weet dat dat komen gaat,maar ook dat dat nu allemaal nog niet aan de orde is,want wat er nu gebeurt dat is een vervulling van profetie wat eerst geschieden moet.

In vers 17,18:

"En het zal zijn in de laatste dagen,(zegt God) Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en uw jongelingen zullen gezichten zien, en uw ouden zullen dromen dromen. En ook op Mijn dienstknechten, en op Mijn dienstmaagden, zal Ik in die dagen van Mijn Geest uitstorten, en zij zullen profeteren".

Maar Petrus gaat wel door met citeren, namelijk vers 19 en 20:

"Ik zal wonderen geven in den hemel boven en tekenen op de aarde beneden, bloed en vuur, en rookdamp. De zon zal veranderd worden in duisternis, en de maan inbloed, eer dat de grote en doorluchtige dag des Heeren komt".

Vroeger wist ik mij met die tekst absoluut geen raad. Men las dat met Pinksteren altijd, maar als je dan las over die tekenen en wonderen, vuur, rookdamp, de maan in bloed, dan was dat altijd heel indrukwekkend, maar je keek en je zag het niet.

Dus ik was daardoor in verwarring. En dat klopt,want wij zien hier heel duidelijk dat al deze gebeurtenissen uit vers 17-20 aanéénsluitend hadden moeten gebeuren. Dus de Geest wordt uitgestort, Die is beloofd aan het volk Israël, ik ga zometeen uitleggen hoe dat zit, maar daarop aansluitend zou de grote verdrukking komen, zoals wij die kennen uit het boek

Openbaring, met aan het eind de tekenen en wonderen in de hemel uit vers 19 en 20, maar dat is niet gebeurd.

Die tekenen en wonderen uit vers 19 en 20 zijn niet gekomen. Dat had wel moeten gebeuren, en zullen in de toekomst ook komen (vgl. Matt. 24:29: Op. 6:12-17), maar hier zien wij duidelijk dat er iets gebeurd is in het boek Handelingen, waardoor deze dingen niét gebeurd zijn.

Er is namelijk iets tussen gekomen, en dat weten wij, nl. de bekering van Paulus.

Gods plan zien wij hier in één adem, want uiteindelijk zal Israël door de grote verdrukking moeten. Waarom? Omdat, alhoewel de naam Israel "met God" betekent, niet iedere Jood in dat volk een gelovige zal zijn (Rom. 9:6).

Daarom zullen ze in de grote verdrukking gebracht worden en zullen ze gedwongen worden een keus te maken tussen de ware en de valse messias (1Joh. 4: 1-3), de ware gelovigen zullen, zeg maar, als het ware tussen de ongelovigen uitgeperst worden. In Jesaja 65:8 zegt Hij: een tros druiven, gooi ze niet allemaal weg, want er zitten nog goede druiven in.

Dat gaat God doen in de grote verdrukking, Hij gaat de goede druiven uit die tros plukken, de gelovige Joden, en dat volk is dan het ware Israël, het gelovige overblijfsel, en de rest dat hangt de antichrist aan, en zal inderdaad, uiteindelijk vernietigd worden, dat is het plan dat je hier ziet.

Alleen zien we dat God het stop heeft gezet, dat staat nog te gebeuren. De verdrukking die toen had zullen aanbreken zou van een zodanige omvang zijn als niet eerder geweest was maar ook nooit meer wezen zal (Matt. 24:21). D.w.z. dat die verdrukking tevens het einde van de wereld inhoudt.

Dus God rekent dan, na vele duizenden jaren van lankmoedigheid en genade, dan af met de zonde en zondaars in de wereld.

Deze verdrukking is toen niet gekomen, is nu niet, maar staat nog te gebeuren!

Dus wij leven nu in een periode tussen vers 18 en 19 uit Hand. 2..

Gode zij dank daarvoor!

Paulus noemt deze tijd waarin wij leven: **De bedeling der Genade.**

Dat wist Petrus toen nog helemaal niet. Petrus spreekt hier gewoon in overeenstemming met wat God in Zijn profetisch Woord heeft gezegd: **"Dit is het"**, en hij verwachtte dat dat ook zou gaan gebeuren, dat had de Heere Jezus ook aan hem verteld (Hand.1:3).

Punt 6 - vers 24-32 : De opstanding bekendgemaakt

In vers 27-29 zien wij, haalt hij een Psalm aan:

"Want Gij zult mijn ziel in de hel niet verlaten, noch zult Uw Heilige overgeven, om verderving te zien.

Gij hebt mij de wegen des levens bekend gemaakt; Gij zult mij vervullen met verheuging door Uw aangezicht.

Gij mannen broeders ,het is mij geoorloofd vrijuit tot u te spreken van den patriarch David, dat hij beide gestorven en begraven is, en zijn graf is onder ons tot op dezen dag".

De Heere Jezus heeft Petrus en de andere apostelen alles verteld over de dingen van het aanstaande koninkrijk (Hand.1:3, Luk.24:44-47),en pas nadat zij de Heilige Geest ontvingen hadden (Luk. 24:45;Joh.20:22) werd hun verstand geopend zodat zij het konden begrijpen.

Zo heeft Petrus inzicht gekregen in het Woord, nu snapt hij: hé, die tekst gaat niet over David, want Davids vlees, zijn graf is hier nog, daar liggen alleen maar botten in, David heeft wel verderving gezien, maar de Heere Jezus niet.

Die Jezus, Die gekruisigd is, die Messias, Die is wel begraven, maar Hij is opgestaan. Petrus zegt dus eerst dat Psalm 16 niet over David gaat, want David heeft wel verderving gezien, maar het is de Jezus Christus Die is opgestaan. Dus hij verkondigt hier de opstanding. En hoe kan je dat nou zo zeker weten?:

Punt 7 vers 32-36 - Het Bewijs : Hij leeft!

Vs 32+33 :**"Deze Jezus heeft God opgewekt; waarvan wij allen getuigen zijn".**

(Wij, de apostelen).

"Hij dan, door de rechterhand Gods verhoogd zijnde, en de belofte des Heiligen Geestes, ontvangen hebbende van den Vader, heeft dit uitgestort, dat gij nu ziet en hoort".

Dus wat zij nu zien, al die tekenen, ook de uitstorting van de Heilige Geest, de talen die ze spraken, de tongen van vuur, die geweldig gedreven wind, dat waren allemaal zichtbare dingen, die hun daarvan moesten overtuigen: hé Hij leeft! Hij leeft! Jezus Christus leeft, Hij heeft geen verderving gezien, Hij is opgestaan, en je ziet nu: Hij is bezig de Heilige Geest uit te storten, dat is het bewijs!

In Joh. 16:7 heeft Hij dat ook tegen hun gezegd.

En dan zie je in vers 36 dat hij Israël gaat beschuldigen:

Punt 8 - vers 36 : De aanklacht

"Zo wete dan zekerlijk het gans huis Israëls, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, Dien gij gekruist hebt".

(**Het huis Israëls**- niet het Lichaam van Christus.....)

Hoe anders spreekt Petrus hier over de kruisiging dan zoals wij dat met Paulus doen. Wij roemen in dat kruis, omdat wij weten dat dat ons de redding brengt (Gal.6:14).

Maar Petrus wist dat niet en roemde helemaal niet daarin. Integendeel, hij spreekt er schande van en beschuldigt ze: jullie hebben de Messias, waarvan Petrus zojuist heeft bewezen dat Hij de Christus was, en Die God tot een Heer heeft gemaakt, (het is nu niet meer de Heere HEERE (JHWH), nee, het is nu de Heere Jezus), ja, Die hebben jullie aan het kruis geslagen, de Messias, Die we altijd verwacht hebben, Die hebben jullie nu aan het kruis geslagen, en dan opgelet, dit is de reactie in vers 37:

"ze zijn verslagen in het hart".

Denk hier goed over na! Stel dat je iemand vermoord hebt, ja, en je hoort drie dagen daarna, dat Hij weer is opgestaan. Dat die persoon weer leeft. Wat zou je dan denken?

Ik zou in ieder geval niet lekker meer slapen, ik zou denken : Die komt mij opzoeken... Die komt wraak nemen, ja toch? Dat zie je ook met mensen die gevangen gezet zijn, als ze dan vrijgelaten worden, dan hoop je toch niet dat hij je een keer op komt zoeken.

De reactie is: wij hebben de Messias gekruisigd, en Hij is opgestaan, wij hebben Hem aan het kruis geslagen, het is een schande, en ze worden uiteraard bevreesd voor de toorn van God, dat klopt, want die gaat ook komen (Op.6:16; 16:1).Maar voordat dat gaat komen biedt God via de mond van Petrus nog eenmaal redding aan:

Punt 9 - vers 37-40 : De redding aangeboden

"En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen".

Hier biedt Petrus de redding aan!

Petrus spreekt niet over geloof in het feit dat Jezus Christus stierf voor je zonden en is opgestaan voor je rechtvaardigmaking (1 Kor.15:3,4;Rom.4:24,25), dat zegt hij niet.

Hij zegt ook niet: *"In Hem hebben wij de verlossing door Zijn bloed, de vergeving der misdaden" (Ef.1:7).*

Hij zegt ook niet: je hebt nu "**vrede met God**"(Rom.5:1,2).

Of: "**Geloof in de Heere Jezus en gij zult zalig worden**" (Hand.16:31;Rom.10:9,10).

Dat zegt hij allemaal niet. Nee Petrus praat namelijk vanuit de positie dat zij,Israël, kinderen van het verbond zijn.God heeft een verbond met het volk Israëel,en zij hebben de Messias aan het kruis geslagen, en dan roept hij ze op tot bekering. De redding wordt aangeboden.

Lees met mij Handelingen 3:22-23, waar Petrus Israel voorhoudt dat een ieder die niet naar die Profeet (Christus) zal luisteren, uitgeroeid zal worden. Die zal afgesneden worden, dat hangt boven jullie hoofd Israel.....

En in vers 25,26 worden zij verbondskinderen genoemd.

Kinderen van het verbond, en wat is een verbond? God heeft een verbond gesloten met Israëel, met Abraham, dat zij een volk zouden zijn, voor de hele wereld, het heil zal via het volk Israëel zijn, zoals het nu via het Lichaam van Christus is. Ze hebben ook een verbond met David, dat God had gesloten, namelijk een koninkrijk, en het land Israëel dat voor hun is. En het verbond met Mozes, met de wet.

En wat is een verbond? Een verbond is een contract waaraan beide partijen zich aan dienen te houden. Bij God is het zo iemand die zich niet aan het contract, verbond dat Hij heeft gesloten houdt, dat daar een sanctie op staat, nl.: uitroeiing, de dood, afgesneden worden, uit het verbond, weg, dat is de sanctie van God als je een contract met Hem sluit.

En dat heeft het Oude Verbond bewerkt: aantonen dat de mens een zondaar is (Rom.3:20; 7:7-11), dat de mens niet in staat is om in Gods geboden te wandelen.

Dus het verbond is een verplichting die je aangaat: als jij Mij gehoorzaamt zal Ik je zegenen, als je niet gehoorzaamt dan krijg je de straf

Vanuit die positie praat Petrus: jullie zijn verbondskinderen... en daarom roept hij hen op om zich te bekeren.

Niet om iets te worden. Niet om verbondskinderen te worden!

Ze **zijn** het!

Maar kijk uit dat je het niet kwijt raakt, anders volgt de uitroeiing, zoals wij net lazen in Hand.3:22-23.

In Genesis 17:14, Ex.31:14 en Numeri 9:13 zien wij voorbeelden van uitroeiing igv men zich niet aan de regels van het contract (Verbond) met God houdt. En in het geval van de dagelijkse zonden had God hun de offerdiensten gegeven om vergeving van zonden te krijgen (Lev.17:11) plus de jaarlijkse Grote Verzoendag. Maar het O.T. leert dat het volk Israel een hardnekkig volk is en keer op keer ongehoorzaam (Deut.9:6)

En daarom roept God in Maleachi 3:7 hun op tot bekering.

En inderdaad, in het O.T. zien wij keer op keer dat als Israel ongehoorzaam was, zij dan door de vijand weggevoerd werden, maar zodra zij weer om de Here riepen (zich tot Hem bekeerden) Hij hun weer verlostte uit de hand van de vijand:

*"Van uwer vaderen dag af, zijt gij afgeweken van Mijn inzetten, en hebt ze niet bewaard; **keert weder tot Mij**, en Ik zal tot u wederkeren, zegt de HEERE der heirscharen; maar gij zegt: Waarin zullen wij wederkeren?"*

En dat weet Petrus. En waarom zegt hij dat dan? Waarom de woorden "bekeert u". Bekeran betekent: terug naar iets waar je vandaan komt, omdraaien.

Dus God roept Israel op: keer terug naar Mij, wandel in Mijn voorschriften, in Mijn geboden van de wet, Die ik jullie gegeven heb. Houd je aan de contractvoorwaarden. Jullie zijn Mijn verbondskinderen.

Maar bij Pinksteren gaat het om meer en om de **allerlaatste kans**. Namelijk de bekering van de kruisiging van hun eigen beloofde Messias.

Aan het kruis heeft de Here vergeving gevraagd voor deze daad en die krijgen ze ook, want Petrus biedt dat hier in vs 38 aan. Hij roept hen op en nu voor de laatste keer, zo zegt Petrus dat: keer terug naar God, ja, keer terug, dan zal God tot jullie wederkeren, dan zijn wij gered, en het teken daarvan was: zij moesten zich dan laten dopen, en waarom? **Tot vergeving van de zonden!**

Dat is een heel ander aanbod van redding als voor ons, want wat is bij ons de redding? Niet "bekeer je, en laat je dopen tot vergeving der zonden", want wij heidenen hebben namelijk helemaal niets om naar terug te keren, nul komma nul, wij zijn helemaal niet in het verbond opgenomen met God, wij worden niet kinderen des verbonds genoemd, en tegen mij is ook niet gezegd je moet die profeet gehoorzamen anders word je uitgeroeid, dat spreekt Hij tegen het volk Israël.

Wij hebben een andere boodschap: **laat je met God verzoenen (2Kor.5:20,21)**, want je bent in vijandschap met Hem, je had niets, je bent geen kind van Hem.

Je gaat van niets naar alles!

Je gaat van dood in je zonden naar levend in Hem!

Dat is een heel andere boodschap. Wij heidenen staan helemaal aan de andere kant, achter die muur daar, zonder God.

Wij hebben niets te maken met wat Petrus allemaal zegt tegen de Joden op Pinksteren.

Wij zijn nu door de Heilige Geest gedoopt in het Lichaam van Christus (1Kor.12:13), levend gemaakt en in een hemelse positie gezet.

Ver boven alle macht en kracht, verzegeld met Gods Geest, een nieuw schepsel, verzoend met God, vrede met God. Lees in dit verband zeer aandachtig Efeze, hoofdstuk 1+2.

Maar daar spreekt Petrus niet over, hij spreekt vanuit de positie dat zij, Israël, Gods volk zijn. Behalve dat Israël een verbond met God heeft wil ik nu met jullie gaan zien dat ze met God ook een relatie van Vader en zoon hebben. Jesaja 64:8:

"Doch nu Heere! Gij zijt onze Vader; zij zijn leem, en Gij zijt onze pottenbakker, en wij allen zijn Uwer handen werk"

Dit is belangrijk om te zien, dat de relatie van Israël er toch ook één is van dat ze God hun Vader noemen.

Wij zeggen vaak, ja, wij zingen Abba Vader, je zingt dat liedje wel, maar wanneer is God dan je Vader?

Dat weten wij: zodra wij Christus hebben aangenomen, dan is God onze Vader geworden, eerder is Hij onze Vader niet, van niemand niet, wij zijn niet allemaal kinderen van één Vader, dat is Hij pas als je gelooft in de Heere Jezus Christus, dan is God je Vader geworden, dan ben je echt uit Hem geboren.

Maar Israël sprak voordat zij uit de Geest geboren waren ook al over God als hun Vader, hoe kan dat nou?

Ga met mij mee naar **Deuteronomium 32:18:**

"Den Rotssteen, Die u gegeneerd heeft, hebt gij vergeten; en gij hebt in vergetenis gesteld den God, Die u geboerd heeft".

Dus God heeft Israël geboerd, op de wereld gezet. Als wij spreken over: wij zijn uit God geboren, dan weten wij, ik zei het net al, dat dat niet eerder is dan **nadat** je tot geloof gekomen bent.

Maar Mozes spreekt hier over het **volk** Israël, gelovigen en ongelovigen, Hij heeft hen geboerd en zij noemen Hem Vader, dus zij hebben ook een relatie als Vader met Hem. Hoe dan? Wanneer heeft Hij dat gedaan? Wanneer heeft Hij Israël dan geboerd? Antwoord : bij Abraham. Zo noemen ze zich ook: wij zijn Abraham's kinderen, Abraham is onze vader.

Dat zien we in Johannes 8: 39 Daar spreekt de Heere Jezus tot de Joden, die in Hem geloofden :

"Zij antwoordden en zeiden tot Hem: Abraham is onze vader. Jezus zeide tot hen: Indien gij Abrahams kinderen waart, zo zoudt gij de werken van Abraham doen".

Dus zij roemen in hun afkomst, zoals mensen ook vaak roemen: ja, ik ben Gereformeerd of Hervormd, zo zeggen zij ook: ja, Abraham is onze vader. Dus zij roemen in die verbondsrelatie met God: "omdat wij afstammelingen zijn van Abraham". Maar de Here antwoordt en zegt dat dat feit alleen niet genoeg is, omdat zij niet het geloof en daardoor de werken van Abraham hadden.

God heeft **het volk** Israel inderdaad bij Abraham doen ontstaan. God heeft hen geboerd, alleen dat was naar het vlees, en nu komen we bij het punt, ja, naar het vlees is God hun Vader, maar God moet ook geestelijk hun Vader zijn.

En daarom zegt Hij ook tegen hen in vers 44 dat zij wel roemen in Abraham, maar Hij zegt weet je wie eigenlijk jullie vader is, geestelijk?

"Jullie zijn uit de vader de duivel, en gij wilt de begeerte van uw vader doen, die was een mensenmoorder van den beginne en is in de waarheid niet staande gebleven" enz.

Dus Hij zegt:, geestelijk is de duivel jullie vader. En nu komt het punt: Ik moet geestelijk jullie Vader zijn omdat Ik een Geest ben en alleen in Geest en waarheid aanbeden kan en moet worden(Joh.4:24).

Jullie zijn inderdaad in het vlees Mijn kinderen, Mijn verbondskinderen(Hand.3:25), maar dat is niet genoeg, jullie moeten ook geestelijk uit Mij zijn. En dan komen we terecht in **Johannes 3: 3 -7:**

"Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.

Nicodemus zeide tot Hem: Hoe kan en mens geboren worden, nu oud zijnde? Kan hij ook andermaal in zijner moeders buik ingaan en geboren worden?

Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan.

Hetgeen uit het vlees geboren is, dat is vlees; en hetgeen uit den Geest geboren is, dat is geest. Verwonder u niet, dat Ik u gezegd heb:Gijlieden moet wederom geboren worden".

En Hij zegt tegen hun, tegen Israël in vers 5

"Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan".

Water en Geest, in het volgende vers 6 verklaart Hij het: water, dat is het vlees, wij worden uit de moederbuik geboren. Hij trekt de parallel, je moet eigenlijk een isgelijk(=) tekenje zetten tussen vers 5 en 6. Iemand wordt uit water geboren, Israël is uit Abraham voortgekomen vleeselijk gezien, maar Hij zegt ook: dat is vlees.

Maar als hij ook niet uit de Geest geboren is kan hij het Koninkrijk Gods niet ingaan, niet zien in vers 3 zegt Hij, daar spreekt Hij duidelijk over het Koninkrijk Gods hier op aarde, hij kan het niet **zien**, niet ingaan.

Hoewel Hij persoonlijk onder vier ogen met Nicodemus hierover spreekt, antwoordt Christus hem in vers 7 met "**gijlieden**" Dit is heel belangrijk om te zien, dat is namelijk meervoud, namelijk het volk Israël. Ja, **gijlieden (Israel)** moet zowel uit het vlees maar ook uit de Geest geboren worden voor God.

Zie ook vers 11 +12, waar we deze meervoudsvorm uitgesproken tegen een leraar van **Israël** (vs10) ook zien.

Vergelijk de tweede helft van vers 11 daarom ook met Joh.1:11, waar we duidelijk zien dat het om het volk Israel gaat: "**het Zijne**". Inderdaad, dat is Israel, Zijn Verbondsvolk.

En daarom noemt Hij het ook wederom geboren worden, opnieuw. Jullie zijn uit Mij geboren, dat was met het Oude Verbond, maar nu, Ik heb de Heilige Geest beloofd, dat is het Nieuwe Verbond, dat zal maken dat jullie in Mijn inzettingen gaan wandelen(Jer.31:31-33), en dan kan je het Koninkrijk Gods pas ingaan.

Een dat is wat Petrus bedoelt in Handelingen 2 en dat is wat er zou gaan gebeuren met Pinksteren, namelijk de uitstorting van de Heilige Geest, en velen komen dan tot geloof, de ware gelovigen uit het volk Israël komen naar voren, en die gaan het Koninkrijk Gods in, die zullen het Koninkrijk Gods ook zien, ja, wederomgeboren worden.

Paulus spreekt één maal over wedergeboren worden, nl. in Titus 3:5, en dan spreekt hij inderdaad dat wij de eerste keer uit het vlees zijn geboren(vs.3), maar niet uit God,zoals bij Israel wel het geval is.

Voordat ik tot geloof kwam kon ik niet Vader tegen Hem zeggen. Weet u het nog? De heiden heeft helemaal niets, "**vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, zonder God in de wereld**" (zie Ef.2:11,12).

Dus zonder God ben ik geboren, hier in Nederland ter wereld gekomen ver weg van Israel en de verbonden, en nu eenmaal een gelovige ben ik uit de Geest geboren. Maar hier in Joh.3 spreekt de Heere Jezus duidelijk tegen de achtergrond van God Die de Vader is van het volk Israël, maar uiteindelijk de geestelijke Vader moet zijn van de Joden die Hem aannemen, en dan zijn ze werkelijk opnieuw geboren, dan zijn ze echt uit God geboren. En dan zegt Hij in Mattheus 19:28

"Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, dat gij, die Mij gevolgd zijt, in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen zal gezeten zijn op den troon Zijner heerlijkheid, dat gij ook zult zitten op twaalf tronen, oordelende de twaalf geslachten Israëls".

Dus dat zij Hem gevolgd zullen zijn in de wedergeboorte, en wanneer is dat? Als ze de Heilige.

Geest hebben ontvangen! Dan zijn ze uit God opnieuw geboren Dus voor Israël is het letterlijk twee keer uit God geboren. Zie ook 1 Petrus 1:3, de vervulling ervan : Dat is de kleine kudde, het gelovig overblijfsel, en dat

zijn degenen die het Koninkrijk Gods wel zullen zien, en wel in zullen gaan (Luk.12:31,32)

We gaan terug naar Handelingen 2. Dit had de nationale wedergeboorte moeten zijn van Israël, dat het volk uit God geboren wordt, maar het is niet het hele volk, want Petrus zegt in vers 40: "Wordt behouden van dit verkeerd geslacht!"

Wordt gered uit dit verkeerde geslacht Israël. Wordt behouden, dit kan jullie het eeuwig leven niet geven, je moet de Geest van God ontvangen, uit God geboren zijn, wordt gered, want niet iedereen uit het volk Israël is Israël.

Nee, het is nu de tijd van het Nieuwe Verbond wat Ik jullie reeds door Jeremia beloofd heb (Jeremia 31:31-34; Ezechiël 36:24-27). Wat jullie onder het Oude Verbond niet konden, omdat jullie nog in het vlees waren en dus in eigen kracht Mijn inzettingen deden en dus overtraden, gaat nu wel lukken omdat **Ik** nu door Mijn Geest jullie bovennatuurlijk ga bekrachtigen en daardoor in staat stel Mij wel te dienen.

En inderdaad, ze waren vervuld met de Heilige Geest. En zie daar, het volgende :

Punt 10 - vers 41-47: Het resultaat

Hier zie je duidelijk de vervulling van Ezechiël 36:25-27, waar staat dat **"God zal maken dat zij in Zijn inzettingen zullen wandelen"**.

Dit zijn de wedergeboren Joden, nu uit God geboren, nu is God hun geestelijke Vader geworden. Zie maar: ze zijn met elkaar, ze verkopen hun spullen en ze zijn eendrachtelijk gemeen. En dan aan het eind in vers :47

"En zij prezen God, en hadden genade bij het ganse volk. En de Heere deed dagelijks tot de Gemeente, die zalig werden".

Ja, Hij deed dagelijks tot de gemeente, welke gemeente? Niet het Lichaam van Christus. "Toedoen" betekent : Toevoegen aan iets wat al bestaat. Dus Hij deed toe aan een gemeente die al bestond, weet je wie dat waren? Mensen die al gered waren voordat het Pinksteren was. Namelijk de 120 die in de opperzaal zaten, die zaten te wachten op de vervulling van de Heilige Geest (Handelingen 1:14,15).

Pinksteren is dus **niét** een begin van iets, de gemeente waar hier over gesproken wordt die is eigenlijk al begonnen met:

"Gij zijt Petrus, en op deze rots zal Ik Mijn gemeente bouwen" Mat.16:18.

De **belijdenis** van Petrus uit Matt.16:16 dat Jezus de Messias is, **dát** is de rots waar Christus Zijn gemeente op zal gaan bouwen. Dus vanaf dat moment was een ieder die dit met Petrus beleed in die gemeente. Welnu, die gemeente zat daar met de apostelen in de opperzaal met elkaar te wachten op de Heilige Geest, die gemeente was er al, 120 mensen bij elkaar. En dan zie je dat God dagelijks toevoegde aan die gemeente.

Dus als mensen zeggen dat in Handelingen 2 de kerk, de Gemeente, het Lichaam van Christus begint, dan klopt dat niet. Maar ook niet als het de Koninkrijksgemeente op aarde zou zijn, want er waren al 120 mensen voordat Pinksteren begonnen was.

Er waren mensen die geloofden in de Heere Jezus, Petrus, Jakobus, Johannes, ze hebben 40 dagen na de opstanding bij Hem gezeten, en Maria en de broeders, in het geloof zaten ze daar te wachten.

Vraag: Als Pinksteren niet het begin is van de kerk, beter gezegd is de Bijbelse term "Lichaam van Christus", wanneer dan wel?

Antwoord: Paulus spreekt **wel** over een begin. Laten we naar Thessalonicenzen gaan.

Wanneer begint dan het Lichaam van Christus, of de bedeling der genade, of het Evangelie waar wij dan over praten?

*Maar wij zijn schuldig altijd God te danken over u, broeders, die van den Heere bemind zijt, dat u God **van den beginne** verkoren heeft tot zaligheid, in heiligmaking des Geestes, en geloof der waarheid; 2 Thes.2:13*

Van den beginne..., wij zijn uitverkoren tot redding van het begin af zegt hij tegen ons. Wanneer is dat begin dan? Is dat met Handelingen 2, toen de Heilige Geest uitgestort werd? Of misschien al vanaf Genesis? Nee, Filippenzen 4:15:

*"Ook gij Filippensen, weet, dat **in het begin des Evangelies**, toen ik van Macedonië vertrokken ben, geen Gemeente mij iets medegedeeld heeft tot rekening van uitgaaf en ontvangst, dan gij alleen."*

Het begin van het Evangelie. Ja, het Evangelie heeft natuurlijk een begin. Maar wanneer is dan het begin van het Evangelie ?

*"Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar **mijn Evangelie** en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, **die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest; Maar nu geopenbaard is**, en door de profetische Schriften, naar het*

bevel des eeuwigen Gods, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen bekend is gemaakt;" Romeinen 16:25,26

*"Die ons heeft zalig gemaakt, en geroepen met een heilige roeping; niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus, **voor de tijden der eeuwen;** Doch nu geopenbaard is door de verschijning van onzen Zaligmaker Jezus Christus, Die den dood heeft te niet gedaan, en het leven en de onverderfelijkheid aan het licht gebracht door **het Evangelie;** **Waar toe ik gesteld ben** een prediker, en een apostel, en een leraar der heidenen" (2Tim.1:9-11)*

Hier zien wij het begin van de Gemeente, het Lichaam van Christus. Het is al de tijd door God verborgen gehouden, ook tijdens Pinksteren, en pas aan Paulus geopenbaard, zonder dat de 12 apostelen dit wisten, (Gal.1:11,12).

Paulus is de apostel door de Here Jezus persoonlijk daartoe aangesteld. 1 Tim.1:15,16 laat duidelijk zien dat Paulus ons voorbeeld is. Voorbeeld, dwz de eerste die zalig is geworden in het Lichaam van Christus door het Evangelie van Gods Genade (Hand.20:24) waar hij de enige apostel van is, zoals wij net lazen hierboven: **"het Evangelie, waartoe ik (Paulus, en niet Petrus) gesteld ben"**.

Dus bij Paulus werd het pas geopenbaard en trad het in werking. Maar het werkelijke begin was al veel eerder:

"Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, voor de grondlegging der wereld, opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde" Efeze 1:4

Het Lichaam van Christus, de Gemeente, of zo u wilt de kerk, is door God verborgen gehouden totdat Hij het door de apostel der heidenen liet verkondigen. Het heeft zijn begin reeds voordat de aarde en hemel geschapen waren. God had Zijn plan reeds klaar: Het Lichaam van Christus is door Hem uitverkoren, zoals Christus Zijn Uitverkorene is.

Daar alleen ligt de redding. Al degenen die geloven in Zijn plaatsvervangend sterven en Zijn opstanding worden op dat moment in dat uitverkoren Lichaam overgeplaatst (1 Kor.12:13, Kol.1:13).

Conclusie

Israël heeft een belangrijke plaats in het plan van God . Via hun zal de wereld het eeuwige heil aangereikt krijgen nadat God hun daarvoor uitgerust zal hebben door ze te gaan vervullen met de Heilig Geest.

Echter , behalve de aarde moet ook het hemelse om ons heen onder Gods autoriteit gebracht worden (Ef.1:10) en dat gebeurt via het Lichaam van Christus, waarin geen onderscheid is tussen Jood en heiden (Rom.10:12;1Kor.12:13;Gal.3:26-28;Kol.3:11).

Wij leven nu in de tussentijd : **de Bedeling der Genade**, welke niet eerder begon dan aan wie aan het hoofd gezet is daarvan, nl. Paulus.

Aan hem is deze bedeling gegeven (Kol.1:25-27; Ef.3:1,2) en is nog steeds in werking totdat Hij komt om Zijn Lichaam op te halen (1Tess.4:13-18,1Kor.15:50,51), om daarna met Zijn volk Israël deze wereld via Zijn wedergeboren kleine kudde het Evangelie van Gods Koninkrijk op aarde aan te bieden en dan zal het einde daar zijn en zal Gods plan af zijn (Matt.24:14).

Voor Hem zij de Glorie !

Door Heleen Boele overgetypte preek